

HIÁNYPÓTLÁS

Alkotmánybíróság
Budapest, Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Aluljegyzett

ügyvezető) **indítványozó** – igazolt jogi képviselőnk, a [redacted] útján – a Tisztelt Alkotmánybíróság 2015. április 7. napján kelt felhívására figyelemmel az alábbi

Ügyszám:	10 / 908-2 / 2015
Érkezett:	2015 MÁJ 13.
Példány:	1
Melléklet:	1

hiánypótlást

terjesztem elő:

A Tisztelt Alkotmánybíróság jelezte, hogy alkotmányjogi panaszunk „nem tartalmaz kellő alkotmányossági szempontú indoklást arra nézve, hogy a támadott határozat az ügyfele Alaptörvényben biztosított jogát mennyiben és miért sérti.”

Jelen hiánypótlás keretében előadjuk, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.535/2014/9. számú alaptörvény ellenes részítélete mennyiben és miért sérti az Alaptörvény alábbi rendelkezéseiben foglalt jogainkat:

A részítélet sérti:

1.

Az Alaptörvény O) cikkét, mely a következőket tartalmazza:

„Mindenki felelős önmagáért, képességei és lehetőségei szerint köteles az állami és közösségi feladatok ellátásához hozzájárulni.”

A Pfv.III.20.535/2014/9. számú részítélet 6. oldala az alábbiakat állapította meg:

„Az elhunyt károsult mindent tudott, ami a veszélyes helyzetet jellemezte; így a 2006-ban ugyanezen a helyen bekövetkezett hasonló balesetről tudott, a II.r. alperes alkalmazottai többször figyelmeztették a tiltott helyszínre, saját horgászbotján a veszélyre utaló jelzés szerepelt.”

Ahogy a panaszban kifejtettük, álláspontunk szerint, valamint az ítélet fent idézett indoklása szerint is, elismert tény, hogy néhai [redacted] halálos kimenetelű balesetéért kizárólag néhai [redacted] tehető **felelőssé**, hiszen annak ellenére, hogy számos körülmény, tényező és személy figyelmeztette a veszélyre, ugyanazon a helyen kezdett horgászni, ahol ő maga is helyszínel, amikor kollégája 2006-ban szintén áramütéses balesetet szenvedett.

Jelen esetben különös figyelmet érdemel az is, hogy egy rendvédelmi alkalmazottat, jelen esetben néhai [redacted] is, a Magyar Állam költségén megfelelő élet- és vagonvédelmi képzésben részesítettek és

öt szolgálaton kívül is intézkedési kötelezettség terhelte a személy- és közbiztonságot terhelő veszélyek elhárítása esetén.

Álláspontunk szerint az Alaptörvény O) cikkéből, mely szerint „mindenki felelős önmagáért” egyenesen és logikusan következik az is, a fenti cikk magában foglalja azt is, hogy **senki nem felelős másért**.

Azzal, hogy a Kúria döntésével a felelősséget és a kárt egy vétlen harmadik személyre hárítja – noha annak semmilyen ténybeli vagy jogi alapja nincs, mert az elhunyt elismerten mindent tudott, ami a veszélyes helyzetet jellemezte - sérti az Alaptörvény azon rendelkezését, hogy „mindenki felelős önmagáért”, mivel egyértelműen néhai [REDACTED] a felelős a saját haláláért, így a felelősséget és az ebből eredő jogkövetkezményeket, károkat másnak nem lehet viselnie.

2.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, mely a következőképpen rendelkezik:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény XV. cikkét, mely a következőket tartalmazza:

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.”

Álláspontunk szerint a döntés teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a sértett kizárólagos közrehatását a baleset bekövetkeztében és a Kúria teljes mértékben egy a magyar alkotmányos berendezkedés és jog számára idegen, amerikai típusú kártérítési ítélet hozott, mely figyelem kívül hagyja a jogszabályi előírásokat és **szociális alapon a fizetőképesebbnek tartott alperesek felelősségévé teszi néhai [REDACTED] halálát, amelynek bekövetkezéséért sajnos kizárólag az elhunyt felelős.**

A tényállás alapján megállapítható, hogy a Kúria döntésére szociális alapon került sor, teljes mértékben ellentétes jogszabályi előírásokkal, **ezzel egyértelműen sérti a döntés az Alaptörvény fenti cikkében foglalt pártatlanság és tisztességes tárgyaláshoz való jog követelményét és egyúttal a törvény előtti egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is.**

A Kúria ítélete az alpereseket hátrányosan megkülönbözteti vagyoni alapon és a felpereseket egyéb (szociális) helyzete szerint jogalap nélküli előnyökben részesíti, ez pedig az Alaptörvény XV. cikke alapján elfogadhatatlan, mivel a mindenkit megillető törvény előtti feltétlen egyenlőség nem érvényesül.

3.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, mely a következőket tartalmazza:

„Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

Sérül az alpereseknek a XIII. cikkben rögzített tulajdonhoz való joga is, hiszen közrehatás, és kártérítési felelősség hiányában is az alperesek vagyona csökken azáltal, hogy a Kúria ítélete

kártérítési felelősségüket megállapítja és több millió forintos nagyságrendben vagyonukat elvonni rendeli.

4.

Az Alaptörvény T) cikkét, mely a következőket tartalmazza:

„(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.”

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.III.20.535/2014/9. számú részítélete felülírja a Ptk. kártérítésre vonatkozó szabályait, hiszen néhai [REDACTED] önhibájának, felróható, könnyelmű magatartásának következménye a baleset. Álláspontom szerint abban az esetben, ha a Kúria Ptk. rendelkezéseitől eltérő kártérítési gyakorlatot alakít ki, az jogrendszer torzulásához vezet, mert ítélete olyan általánosan kötelező magatartási szabályt teremt, amelyre a Kúriának nincs alkotmányos felhatalmazása.

5.

Az Alaptörvény 28. cikkét, mely a következőket tartalmazza:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Álláspontunk szerint a Kúria a Ptk. szövegét az Alaptörvény jelen alkotmányjogi panaszban is idézett rendelkezéseivel ellentétesen értelmezte, és ezen jogértelmezéssel kialakított ítélete nem felel meg a jogszabály céljának és nincs összhangban az Alaptörvénnyel.

A Kúria ítéletében foglalt értelmezés nem azt feltételezi, hogy az alkalmazott jogszabályok a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. A jogszabályok olyan tartalmú értelmezése, amely lehetővé teszi, hogy egy nyilvánvalóan felróható, hanyag és felelőtlen magatartást tanúsító személy önhibából bekövetkező balesetért egy vétlen harmadik személy legyen felelős, egyértelműen arra utal, hogy a Kúria szociális perspektívából átértelmezte azokat, amely ellentmond a józan ész és az erkölcsös, gazdaságos cél szerinti értelmezésnek és egyébként a jogszabályok egyértelmű normaszövegének is.

Egyebekben fenntartjuk az alkotmányjogi panaszban előadottakat.

Kelt: Budapest, 2015. április 28.

